

får en ordentlig behandling – skal vi have set på, om man skal gøre det bedre.

Kl. 13:32

Formanden:

Tak til fru Julie Rademacher og tak til justitsministeren. Det var det sidste spørgsmål til justitsministeren i denne omgang.

Den næste minister, der står for skud, er ministeren for sundhed og forebyggelse. Den første spørger er hr. Jens Peter Vernersen. Værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 64

Jens Peter Vernersen (S):

Den 17. april for 2 år siden var sundhedsordførerne inviteret til et møde i ministeriet, hvor ministeren var til stede, og hvor Sundhedsstyrelsen var til stede. Der blev der givet en orientering om, hvor langt man var kommet med specialesammenlægninger. Det blev oplyst, at man nu var klar til at samle behandlingen af æggestokkræft på fire hospitaler – det vil sige, at det i København skulle være på to, men under én ledelse. Det skulle ske nu, fordi vi havde en betydelig overdødelighed på æggestokkræft i Danmark i forhold til landene omkring os og i forhold til USA.

Jeg forstår nu, at det, som ministeren konkluderede skulle ske – det var ministeren, der konkluderede for 2 år siden, at det skulle ske – ikke er sket. Det er uacceptabelt. Det er også uacceptabelt, at der ikke er sket mere på øvrige områder vedrørende specialesammenlægning. Der blev lovet meget præcist, at det her nu var på plads, og at man så gik i gang. Jeg forstår, at man f.eks. på brystkræftområdet heller ikke har fået den specialesammenlægning.

Jeg bekræftede ved mødet og efterfølgende skriftligt, at Socialdemokraterne var helt indstillet på at samle disse specialer, og ministeren lovede, at det skete. Det var klart i forhold til æggestokkræft, og det skulle ske efterfølgende på andre områder.

Jeg vil spørge ministeren: Hvad er det, der sker i ministeriet, siden det her ikke er bragt på plads? Det er utilfredsstillende. Vi har også en betydelig overdødelighed på brystkræft, det skal jeg vende tilbage til i næste spørgsmål. Men det er da uacceptabelt, at man ikke er kommet længere i forhold til de to kvindekraftsygdomme, når der var mulighed for at gøre det bedre. Ministeriet, ministeren og regeringen påtager sig jo et ansvar for det her, for det er fuldstændig

afklaret, hvordan man kunne gøre det, sådan at det lykkes.

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg må beundre hr. Jens Peter Vernersen for at være en politiker, der altid kan komme med forskellige synspunkter, der står i skærende kontrast til hinanden, og altid have en fod i forskellige lejre, selv om det er modsatrettede synspunkter.

Den konkrete sag fra Roskilde viser jo i al sin ulykkelighed med kirurgisk præcision, hvorfor vi skal have bygget nogle store sygehuse og få samlet specialerne, og hvorfor vi gør Udkantsdanmark en meget stor bjørnetjeneste, hvis vi opretholder illusionen om, at vi kan fastholde nogle nærsygehuse, som alligevel ikke kan give den livgivende behandling, når det drejer sig om de virkelig ulykkelige sygdomme.

Hvem er min største modstander i netop dette gode projekt, der virkelig skal højne sundheden? Hr. Jens Peter Vernersen! Lige så ulykkelig som den her Roskildesag er, lige så glad er jeg for B.T.s undersøgelse, fordi de jo netop dokumenterer, hvorfor vi gør, som vi gør i den her regering; hvorfor der anvendes 40 mia. kr. på at bygge nye sygehuse.

Når det så er sagt, er der kommet oplysninger frem i den her sag, hvor jeg må sige, at min styrelse siger et, og B.T. mener og siger noget andet, og det har jeg bedt om at få en redegørelse for. Jeg har udtalt, at under forudsætning af at flytningerne og samlingerne til de store enheder sker fagligt forsvarligt, kan det kun gå for langsomt. Det skal vi gøre, det skal ske så hurtigt, som det overhovedet lægefagligt forsvarligt er muligt.

Men jeg må alligevel beundre hr. Jens Peter Vernersen for at kunne indtage flere standpunkter i nuet, der hver især er modsatrettede.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 13:36

Jens Peter Vernersen (S):

Der er åbenbart ingen grænser for ministerens uvidenhed. Havde ministeren været med til mødet – nu var det forgængerens, der sad der for 2 år siden – ville ministeren vide, at der var fuldstændig enighed om, at specialerne skulle sam-